

въ Сърбия *)	”	”	100,000,
въ Ромъния **)	”	”	160,000,
и въ Австрия	”	”	29,344
			7,309,344.

Ние сме твърдо увърени, че ако нашите учени да би са заняле малко по-сериозно съ тоя въпросъ, то, безъ никакво сжмнѣние, тие би достигнале до оная цифра, която е показана въ гореказанното прошение. По въроисповѣданията Шафарикъ преди нѣколко години е раздѣлялъ бжлгарската народностъ така:

*) Тая цифра ние земаме изъ извѣстието на г-на Сабо, който е билъ испроводенъ отъ „Пещанското Геологическо Дружество“ съ научна цѣль въ Сърбия, който са е бавилъ доводно дълго време въ това княжество и който е видѣлъ съ очите си онова, што явява въ своето изслѣдование. Противъ г-на Сабо е възстаналъ Боголюбъ Ивановичъ (гл. „Отаѣбина“, книжка 5 за 1875 г.), който ни разказва противното. „Ние никакъ не можеме да признаемъ, говори г. Ивановичъ, че въ Сърбия има бжлгаре, и протестираме, че маджарскиятъ професоръ ни ги на вѣз ва. Тие може и да сж биле не голѣмо количество въ хняжевскиятъ и въ алексиничкиятъ округъ (а въ зайчарскиятъ и въ неготиинскиятъ? р.) въ онова време, когато тие округи сж биле отстѣпени на Сърбия отъ турците, а това е било въ 1833 г., а да ги има и днесъ, това не е истина; ние можеме да потвѣрдиме това съ туй, че имаме фактически доказателства изъ „пописнимъ кнѣгама“, защото населението на Сърбия въ 1866 г. е записано и по народностите, — а никакви бжлгаре въ тоя случай не сж найдени“ (?). Да видиме сега какво говори гореказаниятъ маджарски професоръ. „Въ Сърбия, говори г. Сабо, живѣятъ около 100,000 бжлгаре. Но защото въ тая земя никаква друга народностъ, освѣнъ сжрбската, не е припозната, то бжлгарете не могатъ да иматъ свои школи и не смѣятъ да употрѣбляватъ своятъ езикъ въ правителственните дѣла.“ Ние имаме голѣмо количество достовѣрни факти, че г. Сабо има пжлно право. Когато пишѣхме тие рѣдове, то единъ бѣлградски сжрбинъ ни са оплака, че дѣцата на сжрбските чиновници, които са испроваждатъ отъ правителството въ алексиничкиятъ округъ, забравятъ своятъ езикъ и обжлгаряватъ са, защото въ тоя округъ нѣма сжрбе.

**) Гл. „Знание“, брой 6.